

"মৰমৰ সন্তানসকল – ৰক্ষাবন্ধনৰ পৰ্বটি প্ৰতিজ্ঞাৰ পৰ্ব, যিটো সংগমযুগৰ পৰাহে আৰম্ভ হয়, এতিয়া তোমালোকে পবিত্ৰ হোৱাৰ আৰু পবিত্ৰ কৰি তোলাৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰা"

***প্ৰশ্ন :-** তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য কিহৰ আধাৰত সফল হ'ব পাৰে? নাম প্ৰখ্যাত কেনেকৈ হ'ব?

***উত্তৰ :-** জ্ঞান বলৰ লগতে যোগৰো যদি বল থাকে, তেতিয়া সকলোৱে কাৰ্য নিজে কৰিবলৈ সাজু হৈ যাব। যোগ বহুত গুপ্ত, ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হোৱা। যোগত থাকি বুজোৱা তেতিয়া বাতৰি কাকতৰ লোকসকলে নিজেই তোমালোকৰ বাৰ্তা ছপা কৰিব। বাতৰি কাকতৰ দ্বাৰাই নাম প্ৰখ্যাত হ'ব, ইয়াৰ দ্বাৰাই বহুতে বাৰ্তা পাব।

ওঁম্ শান্তি। আজি সন্তানসকলক ৰক্ষাবন্ধনৰ ওপৰত বুজোৱা হৈছে, কাৰণ ৰক্ষাবন্ধন এতিয়া সমীপত। সন্তানসকল ৰাখী বান্ধিবলৈ যায়। এতিয়া যিটো হৈ যায় সেয়া পৰ্ব হিচাপে পালন কৰা হয়। এয়াতো সন্তানসকলে জানে আজিৰ পৰা 5 হাজাৰ বছৰ আগতেও এনেদৰে প্ৰতিজ্ঞা পত্ৰ লিখোৱা হৈছিল, যাৰ বহুত নাম দিয়া হৈছে। এয়া হৈছে পবিত্ৰতাৰ চিহ্ন। সকলোকে ক'ব লাগে যে পবিত্ৰ হোৱাৰ ৰাখি পিন্ধা। এইটো জানা যে পবিত্ৰ সৃষ্টি সত্যযুগ আদিতহে হয়। এই পুৰুষোত্তম সংগম যুগতে ৰাখি পৰ্ব আৰম্ভ হয়, যিটো পিছত যেতিয়া ভক্তিমাৰ্গ আৰম্ভ তেতিয়া উদযাপন কৰা হ'ব, ইয়াকে কোৱা হয় অনাদি পৰ্ব। সেয়াও কেতিয়াৰ পৰা আৰম্ভ হয়? ভক্তিমাৰ্গৰ পৰা, কাৰণ সত্যযুগত এই পৰ্ব আদি নাথাকেই। এয়া ইয়াতে হয়। সকলো উৎসৱ আদি সংগমত হয়, সেয়াই পাছত ভক্তিমাৰ্গৰ পৰা আৰম্ভ হয়। সত্যযুগত কোনো উৎসৱ নাথাকে। তোমালোকে সুধিবা দীপমালা ((দীপাৱলী)) থাকিবনে? নাথাকে। সেয়াও ইয়াত পালন কৰা হয়, গতিকে তাত থকা উচিত নহয়। যি ইয়াত পালন কৰা হয়, সেয়া তাত পালন কৰিব নোৱাৰে। এই সকলোবোৰ হ'ল কলিয়ুগৰ পৰ্ব। ৰক্ষাবন্ধন পালন কৰে, এতিয়া এয়া কেনেকৈ জানিব যে ৰাখী কিয় পালন কৰা হয়? তোমালোকে সকলোকে ৰাখী পিন্ধোৱা, এনেকৈ কোৱা যে পবিত্ৰ হোৱা কাৰণ এতিয়া পবিত্ৰ সৃষ্টি স্থাপনা হৈ আছে। ত্ৰিমূৰ্তিৰ চিত্ৰত লিখা আছে - ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ সৃষ্টিৰ স্থাপনা হয়, সেইবাবে পবিত্ৰ কৰি তোলাৰ বাবে ৰাখী বন্ধন পালন কৰা হয়। এতিয়া হৈছে জ্ঞান মাৰ্গৰ সময়। তোমালোক সন্তানসকলক বুজোৱা হৈছে কোনোবাই ভক্তিৰ কথা শুনাতে তেতিয়া, তেওঁলোকক বুজোৱা উচিত যে আমি এতিয়া জ্ঞান মাৰ্গত আছো। জ্ঞানৰ সাগৰ এজনেই ভগৱান, যিয়ে গোটেই জগতকে নিৰ্বিকাৰী কৰি তোলে। ভাৰত নিৰ্বিকাৰী আছিল তেতিয়া গোটেই জগতখনেই নিৰ্বিকাৰী আছিল। ভাৰতক নিৰ্বিকাৰী কৰি তোলাৰ বাবে গোটেই জগত নিৰ্বিকাৰী হৈ যায়। ভাৰতক বিশ্ব বুলি কোৱা নহয়। ভাৰততো বিশ্বৰ এটা খণ্ড। সন্তানসকলে জানে নতুন সৃষ্টিত কেৱল ভাৰত খণ্ড থাকিব। ভাৰত খণ্ডত নিশ্চয় মনুষ্যও থাকিব। ভাৰত সঁচাখণ্ড আছিল, সৃষ্টিৰ আদিত দেৱতা ধৰ্মই আছিল, তাকে কোৱা হয় নিৰ্বিকাৰী পবিত্ৰ ধৰ্ম, যাৰ 5 হাজাৰ বছৰ হৈছে। এতিয়া এই পুৰণা সৃষ্টিৰ কিছু সময়হে বাকী আছে। পবিত্ৰ হ'বলৈ কিমান দিন লাগে? সময়তো লাগেই। ইয়াতো পবিত্ৰ হোৱাৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰে। এয়াই হৈছে সকলোতকৈ ডাঙৰ উৎসৱ। প্ৰতিজ্ঞা কৰিব লাগে - বাবা, আমি পবিত্ৰতো নিশ্চয় হ'ম। এই উৎসৱক সকলোতকৈ ডাঙৰ বুলি ভবা উচিত। সকলোৱে মাতেও, হে পৰমপিতা পৰমাত্মা, এনেকৈ কোৱা সত্বেও পৰমপিতা বুদ্ধিলৈ নাহে। তোমালোকে জানা যে পৰমপিতা পৰমাত্মা জীৱাত্মাসকলক জ্ঞান দিবলৈ আহে। আত্মা-পৰমাত্মা বেলেগে আছিল... এই মেলা এই সংগম যুগতে হয়। ইয়াক কুম্ভ মেলা বুলিও কোৱা হয়, যি

31-07-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

প্ৰত্যেক 5 হাজাৰ বছৰৰ মূৰত এবাৰ হয়। সেয়া পানীত স্নান কৰা মেলাতো অনেক বাৰ পালন কৰি আহিছা, সেয়া হৈছে ভক্তিমাৰ্গ, এয়া হৈছে জ্ঞানমাৰ্গ। সংগমক কুম্ভ বুলিও কোৱা হয়। বাস্তৱতে তিনিখন নদী নাই, পানীৰ গুপ্ত নদী কেনেকৈ থাকিব পাৰে! পিতাই কয়, তোমালোকৰ এই গীতা গুপ্ত হয়। সেয়েহে এয়া বুজোৱা হয় তোমালোকে যোগবলৰ দ্বাৰাই বিশ্বৰ বাদশ্বাহী লোৱা, ইয়াত নাচ-তামচা আদি একোৱেই নাই। সেই ভক্তিমাৰ্গ পুৰা আধাকল্প চলে আৰু এই জ্ঞান চলে এটা জন্ম। পাছত দুটা যুগ হৈছে জ্ঞানৰ প্ৰালন্ধ, জ্ঞান নাথাকে। ভক্তিতো দ্বাপৰ আৰু কলিযুগৰ পৰা চলি আহিছে। জ্ঞান কেৱল এবাৰে পোৱা যায় পাছত তাৰ প্ৰালন্ধ 21 জন্মলৈ চলে। এতিয়া তোমালোকৰ চকু মুকলি হৈছে। আগতে তোমালোক অজ্ঞান নিদ্ৰাত আছিল। এতিয়া ৰাখী বন্ধনত ব্ৰাহ্মণসকলে ৰাখী বান্ধে। তোমালোকো ব্ৰাহ্মণ। তেওঁলোক হৈছে কোষ-বংশাৱলী, তোমালোক হৈছে মুখ-বংশাৱলী। ভক্তিমাৰ্গত কিমান অন্ধশ্ৰদ্ধা আছে। দলদলত (বোকাৰ পিটনিত) আৱদ্ধ হৈ আছে। দলদলত ভৰি আৱদ্ধ হৈ যায়। সেইদৰে ভক্তিৰ দলদলত মনুষ্য আৱদ্ধ হৈ যায় আৰু একেবাৰে ডিঙিলৈ সোমাই যায়। তেতিয়া পুনৰ পিতা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহে। যেতিয়া টিকনিডালহে বাকী থাকে, ধৰিবলৈতো লাগে নহয় জানো। সন্তানসকলে বুজাবলৈ বহুত মেহনত কৰে। কৌটি কৌটি মনুষ্য আছে, এজন এজনৰ ওচৰলৈ যাওঁতে মেহনত হয়। বাতৰি কাকতৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ বদনাম হৈছিল যে এওঁলোকে পলুৱাই নিয়ে, ঘৰ-সংসাৰৰ পৰা আঁতৰাই আনে, ভাই-ভনী বনাই দিয়ে। আৰম্ভণিৰ কথা কিমান বিয়পি গৈছিল। বাতৰি কাকতত হুলস্থূল হৈ গৈছিল। এতিয়া এজন এজনকতো বুজাব নোৱাৰা। আকৌ তোমালোকৰ বাতৰি কাকতেই কামত আহিব। বাতৰি কাকতৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ নাম প্ৰখ্যাত হ'ব। এতিয়া বিচাৰ কৰিব লাগে - কি কৰা যায় যাৰ দ্বাৰা বুজিব। ৰক্ষাবন্ধনৰ অৰ্থ কি? যিহেতু পিতা পবিত্ৰ কৰি তুলিবলৈ আহিছে, সেয়েহে পিতাই সন্তানসকলক পবিত্ৰতাৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰাইছে। পতিতসকলক পবিত্ৰ কৰি তোলাজনে ৰাখী বান্ধিছে।

কৃষ্ণৰ জন্মোৎসৱ পালন কৰে, নিশ্চয় পুনৰ সিংহাসনত বহিছে। কৃষ্ণৰ ৰাজ-অভিষেক কেতিয়াও নেদেখুৱায়। সত্যযুগৰ আৰম্ভণিতে লক্ষ্মী-নাৰায়ণ আছিল। নিশ্চয় তেওঁলোকৰ ৰাজ-অভিষেক হৈছিল। ৰাজকুমাৰৰ জন্মদিন পালন কৰে, আকৌ ৰাজ-অভিষেক ক'ত? দীপাৱলীত ৰাজ-অভিষেক হয়, বহুত জাকজমক হয়, সেয়া হ'ল সত্যযুগৰ কথা। সংগমৰ যিবিলাক কথা আছে সেয়া তাত নহয়। ঘৰে ঘৰে পোহৰ ইয়াত হ'ব। তাত দীপমালা (দীপাৱলী) আদি পালন নকৰে। তাতো আত্মাৰ জ্যোতি প্ৰজ্জ্বলিত হৈ থাকে। তাত আকৌ ৰাজ-অভিষেক পালন কৰা হয়, দীপমালা নহয়। যেতিয়ালৈকে আত্মাৰ জ্যোতি প্ৰজ্জ্বলিত নহয়, তেতিয়ালৈকে উভতি যাব নোৱাৰে। এতিয়া সকলোৱেতো পতিত, তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰি তুলিবৰ বাবে বিচাৰ কৰিব লাগে। সন্তানসকলে বিচাৰ কৰি ডাঙৰ ডাঙৰ ব্যক্তিসকলৰ ওচৰলৈ যায়। বাতৰি কাকতৰ দ্বাৰা সন্তানসকলৰ বদনাম হৈছিল, আকৌ ইয়াৰ দ্বাৰাই নাম প্ৰখ্যাত হ'ব। অলপ টকা দিয়া তেতিয়া ভালকৈ প্ৰকাশ কৰিব। এতিয়া তোমালোকে টকা কিমানলৈকে দিব। টকা দিয়াটোও হৈছে ঘোচ (উপটোকন) দিয়া। অনিয়ম হৈ যায়। আজিকালি ঘোচ নিদিলে একো কামেই নহয়। তোমালোকেও যদি ঘোচ দিয়া, সেই মানুহবোৰেও ঘোচ দিয়ে, তেন্তে দুয়ো একেই হৈ যাব। তোমালোকৰ কথা হ'ল যোগবলৰ। যোগবল ইমান লাগে যাতে তোমালোকে যিকোনো ব্যক্তিৰ দ্বাৰা কাৰ্য কৰাব পাৰা। ভোঁ-ভোঁ কৰি থাকিব লাগে। জ্ঞানৰ বলতো তোমালোকৰো আছে। এই চিত্ৰ আদিত জ্ঞান আছে, যোগ হ'ল গুপ্ত। বেহদৰ

উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ নিজকে আত্মা বুলি ভাবি পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। সেয়া হয়েই গুপ্ত, যাৰদ্বাৰা তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হোৱা, যিকোনো স্থানতে বহি তোমালোকে স্মৰণ কৰিব পাৰা। ইয়াত বহি কেৱল যোগ নহয়, সাধনা কৰা হয়। জ্ঞান আৰু স্মৰণ দুয়োটাই সহজ। মাত্ৰ 7 দিনৰ পাঠ্যক্ৰম কৰিলা, বচ। বেছি প্ৰয়োজন নাই। আকৌ তোমালোক গৈ আনকো নিজৰ সমান কৰি গঢ়ি তোলা। পিতা জ্ঞান আৰু শান্তিৰ সাগৰ। এই দুটা হৈছে মুখ্য কথা। ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকে শান্তিৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছা। স্মৰণো অতি সূক্ষ্ম।

তোমালোক সন্তানসকলে লাগিলে বাহিৰত চক্ৰ লগোৱা মাথো পিতাক স্মৰণ কৰা। পবিত্ৰ হ'ব লাগে, দৈৱী গুণো ধাৰণ কৰিব লাগে। কোনো অৱগুণ থাকিব নালাগে। কাম বিকাৰো ডাঙৰ অৱগুণ হয়। পিতাই কয় – এতিয়া তোমালোক পতিত নহ'বা। যদিও স্ত্ৰী সন্মুখত থাকে, তোমালোকে নিজকে আত্মা বুলি ভাবি মোক পিতাক স্মৰণ কৰা। দেখিও যেন নেদেখা। মইতো মোৰ পিতাক স্মৰণ কৰো, তেওঁ জ্ঞানৰ সাগৰ। তোমালোকক নিজৰ সমান কৰি তোলে, গতিকে তোমালোকো জ্ঞানৰ সাগৰ হোৱা। এই ক্ষেত্ৰত বিবুদ্ধিত পৰিব নালাগে। তেওঁ হৈছে পৰম আত্মা। পৰমধামত থাকে সেইবাবে পৰম বুলি কোৱা হয়। তোমালোকো তাতেই থাকা। এতিয়া পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি তোমালোকে জ্ঞান লৈ আছা। যিসকল সন্মান সহকাৰে উত্তীৰ্ণ হয় তেওঁলোকক কোৱা হ'ব সম্পূৰ্ণ জ্ঞানৰ সাগৰ হৈছে। পিতাও জ্ঞানৰ সাগৰ, তোমালোকো জ্ঞানৰ সাগৰ। আত্মাৰ কোনো সৰু-বৰ নাথাকে। পৰমপিতাও কোনো ডাঙৰ নহয়। এয়া যি "হাজাৰ সূৰ্যতকৈও তেজোময়" বুলি কয় – এই সকলো মিছা কথা। যিটো ৰূপত বুদ্ধিৰে স্মৰণ কৰে, তাৰেই সাক্ষাৎকাৰ হৈ যায়। এই ক্ষেত্ৰত বিবেকৰ প্ৰয়োজন। আত্মাৰ সাক্ষাৎকাৰ বা পৰমাত্মাৰ সাক্ষাৎকাৰ, কথা এটাই হৈ যায়। পিতাই উপলব্ধি কৰাইছে - ময়েই পতিত-পাৱন, জ্ঞানৰ সাগৰ হওঁ। সময়ত আহি সকলোৰে সংগতি কৰো। আটাইতকৈ বেছি ভক্তি তোমালোকে কৰিছা, আকৌ পিতাই তোমালোককহে পঢ়ায়। ৰক্ষাবন্ধনৰ পাছত কৃষ্ণ জন্মাষ্টমী হয়। তাৰ পিছত দশহৰা। বাস্তৱতে দশহৰাৰ আগতেতো কৃষ্ণ আহিব নোৱাৰে। দশহৰা আগতে হ'ব লাগে, পিছত কৃষ্ণ আহিব লাগে। এই হিচাপো তোমালোকে উলিয়াবা। প্ৰথমতেতো তোমালোকে একো বুজি পোৱা নাছিল। এতিয়া পিতাই কিমান বুদ্ধিমান কৰি তুলিছে। শিক্ষকেও বুদ্ধিমান কৰি নোতোলে জানো। এতিয়া তোমালোকে জানিছা যে ভগৱান হৈছে বিন্দু স্বৰূপ। বৃক্ষ কিমান ডাঙৰ। আত্মাসকল ওপৰত বিন্দু ৰূপত থাকে। মৰমৰ সন্তানসকলক বুজোৱা হৈছে, প্ৰকৃততে এক চেকেণ্ডত বুদ্ধিমান হোৱা উচিত। কিন্তু এনেকুৱা পাথৰ বুদ্ধিৰ যে বুজিয়েই নাপায়। নহ'লেতো এক চেকেণ্ডৰ কথা। হৃদৰ পিতাতো প্ৰতিটো জন্মতে নতুন পোৱা যায়। এয়া বেহদৰ পিতাতো এবাৰেই আহি 21 জন্মলৈ উত্তৰাধিকাৰ দিয়ে। এতিয়া তোমালোকে বেহদৰ পিতাৰ পৰা বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছা। আয়ুসো দীঘলীয়া হৈ যায়। এনেকুৱাও নহয় যে 21 জন্মলৈ এজনে পিতা থাকিব। নহয়, তোমালোকৰ আয়ুস বৃদ্ধি হৈ যায়। তোমালোকে কেতিয়াও দুখ নেদেখা। অন্তিমত তোমালোকৰ বুদ্ধিত এই জ্ঞানেই থাকিবগৈ। পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে আৰু উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে। বচ, সন্তান জন্ম হ'ল আৰু উত্তৰাধিকাৰী হ'ল। পিতাক জানিছা গতিকে পিতাক আৰু উত্তৰাধিকাৰক স্মৰণ কৰা, পবিত্ৰ হোৱা। দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰা। পিতা আৰু উত্তৰাধিকাৰ কিমান সহজ। লক্ষ্য-উদ্দেশ্যও সন্মুখত আছে।

এতিয়া সন্তানসকলে বিচাৰ কৰিব লাগে – আমি বাতৰি কাকতৰ দ্বাৰা কেনেকৈ বুজাম। ত্ৰিমূৰ্তিৰ চিত্ৰও দিব লাগে কিয়নো বুজোৱা হয় ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্থাপনা। ব্ৰাহ্মণসকলক পবিত্ৰ কৰি তুলিবলৈ পিতা আহিছে, সেইবাবে ৰাখী

31-07-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

বন্ধায়। পতিত-পারনে, ভাৰতক পাৰন কৰি আছে, প্ৰত্যেকেই পবিত্ৰ হ'ব লাগে, কাৰণ এতিয়া পবিত্ৰ সৃষ্টি স্থাপনা হৈ আছে। এতিয়া তোমালোকৰ ৪৪ জন্ম পুৰা হ'ল। যিসকলে বহুত জন্ম লৈছে, তেওঁলোকে ভালদৰে বুজি পাব। পিছৰ ফালে অহাসকলৰ ইমান আনন্দ নাথাকিব কিয়নো ভক্তি কমকৈ কৰিছে। ভক্তিৰ ফল দিবলৈ পিতা আহে। ভক্তি কোনে বেছিকৈ কৰিছে এয়াও তোমালোকে জানা। প্ৰথম নম্বৰত তোমালোকেই আহিছা, তোমালোকেই অব্যভিচাৰী ভক্তি কৰিছা। তোমালোকেও নিজকে সোধা আমি বেছি ভক্তি কৰিছো নে এওঁ কৰিছে? যিসকলে আটাইতকৈ তীক্ষ্ণ সেৱা কৰে, নিশ্চয় তেওঁলোকেই বেছি ভক্তিও কৰিছে। বাবাইতো নাম লিখে - কুমাৰকা (দাদী প্ৰকাশমণি), জনক (দাদী জানকী), মনোহৰ (দাদী মনোহৰইন্দ্ৰা), গুলজাৰ (দাদী হৃদয়মোহিনী) আছে। ক্ৰমানুসৰিতো হয়ই। ইয়াত ক্ৰম নম্বৰ অনুসৰি বহুৱাব নোৱাৰি। সেয়েহে বিচাৰ কৰিব লাগে - ৰক্ষাবন্ধনৰ বিষয়ে বাতৰি কাকতত কেনেকৈ প্ৰকাশ কৰা যায়। সেয়াতো ঠিক আছে, মন্ত্ৰী আদিৰ ওচৰলৈ যায়, ৰাখী বান্ধে কিন্তু তেওঁলোক পবিত্ৰতো নহয়। তোমালোকে কোৱা পবিত্ৰ হোৱা তেতিয়া পবিত্ৰ সৃষ্টি স্থাপনা হৈ যাব। ৬৩ জন্ম বিকাৰী হৈছা, এতিয়া পিতাই কয় - এই অন্তিম জন্ম পবিত্ৰ হোৱা। খোদাক স্মৰণ কৰা তেতিয়া তোমালোকৰ শিৰত যি পাপৰ বোজা আছে সেয়া আঁতৰি যাব।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) সন্মান সহকাৰে উত্তীৰ্ণ হ'বলৈ পিতাৰ সমান জ্ঞানৰ সাগৰ হ'ব লাগে। ভিতৰত কোনো অৱগুণ থাকিলে সেয়া পৰীক্ষা কৰি আঁতৰাব লাগে। শৰীৰক দেখিও যেন নেদেখা, আত্মা নিশ্চয় কৰি আত্মাৰ লগত কথা পাতিব লাগে।
- (2) ইমান যোগবল জমা কৰিব লাগে যাতে নিজৰ প্ৰতিটো কাম সহজ হৈ যায়। বাতৰি কাকতৰ দ্বাৰা প্ৰত্যেকে পবিত্ৰ হোৱাৰ বাৰ্তা দিব লাগে। নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তোলাৰ সেৱা কৰিব লাগে।

***বৰদান:-** শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ দ্বাৰা দিব্য গুণৰূপী প্ৰভু প্ৰসাদ বিতৰণ কৰোঁতা ফৰিস্তা তথা দেৱতা হোৱা বৰ্তমান সময়ত অজ্ঞানী আত্মাই হওক বা ব্ৰাহ্মণ আত্মাই হওক, দুয়োকে গুণদানৰ আৱশ্যক। গতিকে এতিয়া এইটো বিধি নিজৰ বা ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালত তীব্ৰ কৰি তোলা। এই দিব্য গুণ হৈছে সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰভু প্ৰসাদ, এই প্ৰসাদ খুব বিতৰণ কৰা, যেনেকৈ স্নেহৰ চিন হিচাপে এজনে আনজনক টোলী (প্ৰসাদ) খুউৱা তেনেকৈ দিব্য গুণৰ টোলী খুউৱা তেতিয়া এইটো বিধিৰ দ্বাৰা ফৰিস্তা তথা দেৱতা হোৱাৰ লক্ষ্য সহজে সকলোৰে মাজত প্ৰত্যক্ষভাৱে দেখা দিব।

***শ্লোগান:-** যোগ ৰূপী কবচ পিন্ধি থাকা তেতিয়া মায়া ৰূপী শত্ৰুই আক্ৰমণ কৰিব নোৱাৰিব।

ওঁম্ শান্তি!!
